

Maak je geen zorgen!

Liturgiesuggesties:

Bruidspaar, beste allemaal,

In zijn bundel: 'Liggen in 't gras' schrijft Toon Hermans die bekende kleine woorden over vriendschap:

Je hebt iemand nodig,
stil en oprecht
die als het er op aankomt
voor je bidt of voor je vecht
pas als je iemand hebt
die met je lacht en met je grient
dan pas kun je zeggen:
'k heb een vriend.

Ik kwam deze woorden van Toon weer eens tegen toen ik bezig was met de voorbereiding van deze dienst.

Woorden over vriendschap.

Ik vond ze wel erg passen op jullie beiden.

Vriendschap.

Ik las bij vriendschap in het woordenboek: 'dat is: een band van genegenheid die vrienden aan elkaar verbindt.'

Genegenheid, dus. Goedgunstige gezindheid.

Maar is vriendschap niet veel meer?

Als ik denk aan vriendschap dan denk ik aan:

- * onderling vertrouwen;
- * een gevoel van het aanvaarden en waarderen van elkaar;
- * wederzijds contact en gezelligheid;
- * het ontvangen en het geven van hartelijkheid, vriendelijkheid en vrolijkheid waardoor je opgebeurd wordt;
- * begrip en aandacht;
- * waardering voor bepaalde eigenschappen van de ander die je bij jezelf mist;
- * een stuk herkenning, hoe je bijvoorbeeld over iets denkt en voelt;
een gevoel van verbondenheid en van verwantschap;
- * een relatie waarbij je jezelf mag en kunt zijn.

Hoe je ook over vriendschap denkt?

Waar je ook de accenten op legt?

Eén ding staat vast: we hebben allemaal behoefte aan vriendschap, aan een ontmoeting met de ander.

Een ontmoeting die herkenning geeft, warmte, positieve stimulansen.

Om samen mens te kunnen zijn.

Om samen door elkaar bevestigd te worden zodat je ervaart dat je leven zinvol is.
Dat je er mag zijn en dat je aanwezigheid op prijs gesteld wordt.
Dat je gezien wordt en dat je nodig bent.
Dat je door elkaar aanvaard wordt zoals je bent en zoals je door het leven gevormd bent.
Dat je jezelf durft te geven omdat er een basis is van vertrouwen.

Vanmiddag, bruidspaar, bevestigen jullie je vriendschap door aan elkaar je ja-woord te geven.
Er is meer dan vriendschap gekomen.
Er is ook sprake van liefde en genegenheid voor elkaar.
Er is sprake van wij gáán voor elkaar.

Nu heeft ieder van jullie beiden heeft zo z'n eigen levensgeschiedenis.
Da's ook een geschiedenis met vreugde en met blijdschap, met verdriet en met pijn.
Maar je hebt elkaar als nieuwe vrienden leren kennen.
Sterker nog je wilt samen met elkaar een nieuw begin maken.
Je weet dat je op elkaar aan kunt.
Je weet dat je door elkaar aanvaard bent.
Je weet dat je voor elkaar bestemd bent.
Dat geeft rust, geborgenheid, veiligheid, dankbaarheid en blijdschap

*

Dankbaarheid en blijdschap. In deze dienst, waarin we een zegen willen vragen over jullie huwelijk, hebben we twee gedeelten gelezen uit de Bijbel.
Woorden van de apostel Paulus waarin de dankbaarheid en de blijdschap overheersen.
Paulus wil jullie, wil ons, vandaag laten delen in de dankbaarheid en de blijdschap.
Waarom is Paulus blij?
Paulus is blij, omdat hij met dankbaarheid terugdenkt aan de gemeente van Filippi.
Hij heeft daar - jaren geleden - het evangelie van de Here Jezus mogen verkondigen.
Mensen zijn door zijn prediking tot geloof gekomen.
Er is een gemeente van Jezus Christus gekomen.
God is daar - in Filippi - een goed werk begonnen.
En dat goede werk zal Hij ten einde voortzetten, tot de dag van Christus Jezus.
Paulus bedoelt daarmee: de dag waarop Jezus Christus terug zal komen op de wolken van de hemel naar de aarde.
De dag van de terugkomst van Jezus.
Tot die dag zal God Zijn werk voortzetten.
Hij zal de mensen, die gelovig-zijn, dicht bij Zich houden.
Hij zal hen behoeden en beschermen tegen de aanvallen die vanuit de wereld op hen worden ondernomen.
Hij zal hen bewaren tegen de aanvallen van de satan.

Paulus is blij en dankbaar voor de beloften, die de Here God heeft gegeven.
Daar mag je Hem aan houden.

Daar mag je altijd en eeuwig een beroep op doen: 'God, U hebt toen ik werd gedoopt, beloofd dat U als een goede Vader voor mij zou zorgen.'

'U hebt, toen ik belijdenis deed van mijn geloof, beloofd dat ik met U een nieuw begin mocht maken.'

Daar wordt je toch warm van van binnen?

Dat geeft je toch een geweldig gevoel van dankbaarheid?

Daar ben je toch intens blij om?

Daar zou je toch een gat voor in de lucht willen springen? Om zo'n God!

"Van één ding ben ik zeker: Hij die dit goede werk door u begonnen is, zal het ook tot een goed einde brengen op de dag van Christus Jezus." (1:6)

*

Overigens het is heel opmerkelijk dat Páulus vervuld is met blijdschap.

Hij zit - moet je weten - in gevangenschap.

In Rome, nemen we aan.

24 Uur per dag bewaakt door een aantal soldaten van de keizerlijke garde.

We weten dat Paulus vaker nachten en dagen in de gevangenis heeft moeten doorbrengen.

In Filippi, bijvoorbeeld.

Midden in de nacht, de voeten vastgeklonken in het blok en dan maar zingen en bidden tot God.

Er komt een aardbeving.

En de deuren van de gevangenis van Filippi springen allemaal open.

De cipier, de gevangensbewaarder en z'n familie komen tot geloof en laten zich spontaan dopen.

Al die dingen komen ongetwijfeld boven als Paulus zijn brief schrijft aan de christen-mensen in Filippi.

Hij draagt hen op z'n hart.

Hij verlangt naar hen.

Zo bidt en dankt hij voor de gemeente.

Zonder op te houden. Voortdurend.

Of God hen wil behoeden en bewaren.

Of God hun geloof wil versterken.

Of ze stand zullen houden in de geestelijke strijd van het leven.

Ondanks alles.

Ondanks al die dingen waar je je zorgen over kunt maken.

"Wees blij / Wees altijd gelukkig in de Heer. Nog eens: Wees blij / Wees gelukkig!"

(4: 4) "Laat iedereen je kennen als vriendelijke mensen. De Heer is dichtbij." (4: 5)

*

Ik vind het geweldig, bruidspaar, dat jullie en wij allemaal zo door deze God, vanmiddag, bemoedigd mogen worden.

Dat we met jullie dankbaar en blij mogen zijn.

Vandaag, op deze dag. Op jullie trouwdag.

Met een prachtige tekst die ik jullie graag wil meegeven.

Een trouwtekst met een gouden rand.
Deze tekst: "Maak je geen zorgen, maar laat aan God in al je bidden en smeken dankbaar weten wat je wensen zijn." (4: 6)
Een tekst met een belofte en met een opdracht.

"Maak je geen zorgen."
Want wat kunnen mensen vaak zorgen hebben.
Dat zit ons gewoon in het bloed.
We zitten over alles en nog wat in.
We zijn bang dat dít verkeerd gaat en dát.
We rennen van het kastje naar de muur om alles waarover we inzitten ... recht te zetten.
Een mens is altijd weer een zorgenfabriek.
Hoe moet ik dát rond krijgen?
Hoe komen we nu dáár ooit uit?
Met die vragen blijven we dan rondsjouwen.
En 's avonds als we naar bed gaan, blijft het malen in ons hoofd.
We slapen er soms niet van.
Misschien nog wel het meest omdat alles niet gaat zoals wij willen en wij geen kans zien om het voor elkaar te krijgen.
Waar moet je dan met al die zorgen naar toe?
Wie wil je zorgen hebben?
Wie wil ze van je overnemen en van je afnemen?
Wie ze wil hebben? God!
God zegt: 'Ik moet al die zorgen van jullie hebben.'

Paulus maakt - misschien is je dat opgemerkt bij het lezen van de tekst Paulus maakt ongemerkt van "zorgen" ... "wensen".
God zegt: 'M'n lieve kinderen, wat wensen jullie nu precies? Wat dán?'
Met al je wensen, je verlangens mag je naar God toe.
Je verlangen om een gelukkig huwelijk.
Je verlangen om kinderen te mogen krijgen.
Je verlangen om een goede baan en een fijn huis om in te wonen.
Je verlangen om een goede gezondheid.
Al je wensen en verlangens mag je aan God voorleggen.
Al je wensen mag je aan God vertellen.
Ze worden door je hemelse Vader behandeld.
Ze worden door Hem overwogen.
Natuurlijk is dat wat anders als dat je krijgt wat je hartje begeert.
Maar zelfs al blijven je handen leeg en al draait je zorgenfabriek continu, toch gaat het er in je leven vaderlijk aan toe.
Probeer het maar.
Deel je zorgen maar met Hem.

*

Hoe je dat doet, je zorgen delen met Hem?

Paulus wijst ons daarbij op de weg van het gebed.
De weg van het gebed doorbreekt de kringloop van je zorgen.
Je handen vouwen. Je ogen sluiten.
Samen - aan het einde van de dag - je problemen en verlangens delen met elkaar en met de HERE.
"De Heer is dichtbij!"
"Vertel God ál je problemen en verlangens" zegt een andere en misschien wel betere vertaling.
In díe vertaling is dat kleine woordje "al" heel opvallend.
Paulus bedoelt daarmee: Onder alle omstandigheden, in elk opzicht.
Als het je goed mag gaan in het leven.
Tijden van voorspoed en rijke zegen.
Maar ook als het minder goed gaat in je leven.
Als er teleurstelling is.
In je werkomstandigheden.
In je relatie met elkaar.
Als je eigen gezondheid of die van de ander het laat afweten.
'Vertel God in alle omstandigheden van je leven je problemen en verlangens.'
Paulus houdt een krachtig pleidooi voor de volharding in het gebed.

Er zijn mensen die alleen maar kunnen bidden als ze in een levensbedreigende situatie terecht zijn gekomen.
Je kent het spreekwoord wel: 'Nood leert bidden!'
Zeker zal het waar zijn.
Maar bidden vraagt God bij álles van ons.
Onder alle omstandigheden. In elk opzicht.
Volharding in je gebed.
Dat moet je leren. Daar kun je ook elkaar bij helpen.
Tegen stellen die van plan zijn te gaan trouwen zeg ik vaak in een voorgesprek:
Begin vanaf de eerste dag dat je samen het bed met elkaar mag delen hardop met en voor elkaar te bidden.
Zeker misschien moet je daarbij wel eerst heel wat bij jezelf overwinnen, maar als je het meest intieme met elkaar kunt delen, deel dan ook samen je meest intieme gedachten.
Samen bidden. Volhardend bidden.

*

En vergeet daarbij vooral niet Hem te danken voor alles wat Hij doet.
God danken. Het lijkt zo vanzelfsprekend.
Maar hoe vaak blijft het er niet bij?
Hoe vaak vergeten we niet de Here te bedanken?
In ieder geval kniel je vandaag samen voor in de kerk.
Je dankt God dat Hij jullie werelden heeft samen willen brengen.
En je vraagt Hem om zijn zegen over je relatie.

Knielen. Dat is je klein maken voor de grote God.

Je afhankelijk van Hem weten.
En dat ook zichtbaar aan alle mensen hier in de kerk laten zien.
Vergeet vooral niet Hem te danken voor alles wat Hij doet.
Er is elke dag wel reden om God te danken.
Voor de dag die Hij je heeft gegeven.
Je trouwdag, bijvoorbeeld.
Dank Hem daarvoor als je vanavond gaat slapen.
Voor elke dag die je van Hem krijgt.
Voor gezondheid, voor bewaring.
Voor heel concrete dingen die je uit Zijn hand hebt mogen ontvangen.
Ook voor die heel kleine, heel gewone dingen - je dagelijks brood, bijvoorbeeld - mag je God danken.

En ... voor wat Hij je heeft gegeven in Jezus Christus. Ook dat laatste.
Want dankbaarheid - eucharistie - heeft in de taal van de Bijbel te maken met ons woord 'genade'.
Genade, goedheid, gunst, trouw.
We mogen God daarvoor danken.
Voor Zijn vergevende liefde, waarvan Zijn eigen lieve Zoon Jezus Christus het levende bewijs is geweest.
God heeft het liefste wat Hij had in ons bestaan gegeven.
En Jezus gaf Zijn leven, voor jullie, voor ons allen, omdat Hij zo geweldig veel van ons houdt.
Genade, goedheid, gunst.
Daar zit iets in van: Je hebt het niet verdiend.
En toch genade.
Voor mensen die de Bijbel "zondaren" noemt.
Daar mag je God ook dankbaar voor zijn.
Voor Zijn vergevende liefde, voor Zijn genade en Zijn trouw.
Elke dag opnieuw.
Er is, zei ik al, altijd wel reden om God te danken.

Kun je je nu voorstellen hoe Paulus zo'n blijde brief kan schrijven vanuit zijn gevangenschap?
Hij heeft in zijn leven ontdekt dat je je geweldig bezorgd kunt maken.
Bezorgd om van alles en nog wat.
Maar Paulus heeft ook ontdekt dat hij met al zijn zorgen, met al zijn problemen en wensen, bij God terecht kan.
Paulus stapelt ze niet op zodat er straks geen uitweg meer is.
Hij weet er weg mee in z'n leven.
Hij levert z'n zorgen af in de hemel. Bij God.
Niet dat die zorgen dan weggenomen zijn, dat niet.
Maar ze zijn nu ook bij God bekend.
Je hebt ze met Hem mogen delen.

En dat - schrijft Paulus in het volgende vers - geeft je vrede: "En God zal met zijn vrede die alle begrip te boven gaat, waken over je hart en je gedachten, in Christus Jezus." (4: 7)

Vrede - eirènè, irene - in je hart, vrede in je gedachten.

Die vrede van God zorgt ervoor dat je eigen angsten en zorgen je leven niet meer kunnen beheersen.

Dat gaat ons verstand misschien te boven.

Maar in je zorgenfabriek maakt Gods vrede alles op orde en in harmonie.

*

Leg, bruidspaar, leg beste mensen vandaag hier in de kerk, alles van je leven nu maar in Gods handen.

Al je zorgen, al je wensen, alles wat je bezig kan houden.

En dan niet alleen maar vragen, maar ook danken.

Dat moeten we goed onthouden.

Niet vergeten om God voor elkaar en voor Zijn genade te danken.

'Wees niet bezorgd, maar blijde: de Heere zorgt voor u.
Laat niet door vrees je leiden, want Hij staat borg voor u.
En wat je mag ontbreken, zeg aan de Heer uw nood
met bidden en met smeken, maak zijn genade groot.

Dank God te allen tijde, verwacht het uit zijn hand:
dan zal zijn milde vrede - te hoog voor elk verstand -
je hart en je gedachten behoeden in je Heer.
Wie op de Heere wachten verblijdt Hij keer op keer.'

Amen.

ds. Jan K.C. Kronenberg, Haarlem 7 december 2000

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !